

Mál nr. 261/2009

M

og

vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar A

Vinnuslys í álveri þann 16. júní 2006. Skaðabótaábyrgð vinnuveitanda

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 22. júlí 2009, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins V til nefndarinnar dags. 7. ágúst 2009, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

M slasaðist við vinnu sína hjá A þann 16. júní 2006 þegar hann rann, með þeim afleiðingum að hægri fótur hans lenti í lekadalli með sjóðandi áli. M var að vinna við að skafa fljótandi álleifar úr síuhúsi ofan í lekadallinn eftir að steypu var lokið. Nánar tiltekið stóð hann á innri dalli á yfirfallsrennu og skrifaði fótur með fyrrnefndum afleiðingum. Í skýrslu Vinnueftirlits ríkisins kemur fram að M hafi verið settur í verkið tilfallandi en hann sinni yfirleitt öðrum störfum á vinnustaðnum. M telur að A hafi ekki gætt þess nægilega vel í samræmi við lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustu og aðbúnað á vinnustöðum, að gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir að slys sem þetta gæti orðið. Vísar M til álits Vinnueftirlits ríkisins að orsök slyssins megi rekja til þess að lekadallurinn hafi verið óvarinn og tillagna um að úrbætur verði gerðar til að koma í veg fyrir að slys sem þetta geti endurtekið sig. M vísar einnig til skyldu vinnuveitanda skv. áðurnefndum lögum til að sjá til þess að fyllsta öryggis sé gætt við framkvæmd starfa og sjá til þess að starfsmenn fái nauðsynlega kennslu og þjálfun. V heldur því fram að skaðabótaábyrgð A hafi ekki stofnast vegna slyssins þar sem M hafi brugðið út af verklagi sem viðhaft var venjulega við verkið. V bendir auk þess á að M hafi unnið lengi hjá A og átt að vera vel meðvitaður um þá hættu sem stafaði af fljótandi áli.

Álit.

Starfsemi A er þess eðlis að nokkur hætta stafar af henni. Ríkar kröfur eru til A um að gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að stuðla að öryggi á vinnustaðnum, bæði hvað varðar umbúnað og það að starfsfólk fái skýrar leiðbeiningar um framkvæmd verka. Ekki er annað að sjá af gögnum málsins en að auðvelt hefði verið fyrir A að gera áhættumat vegna framkvæmd þess verks sem M vann þegar slysið varð, auk þess sem aðbúnaður var þess eðlis að lekadallur sá sem M virðist hafa stigið á var óvarinn. Í ljósi þess að M var óvanur framkvæmd þessa tiltekna verks bar vinnuveitanda hans að gera sérstakar ráðstafanir til þess að tryggja öryggi hans við framkvæmd þess. Með vísan til ofangreinds telst A hafi ekki uppfyllt ákvæði 14. og 46.gr. laga nr. 46/1980 og að það eru orsakatengsl milli þess og slyssins. Ef V telur að M hafi farið gegn venjulegu verklagi á vinnustaðnum stendur það honum nær að sýna fram á hvert það vinnulag var, en gögn um meint vinnulag hafa ekki verið lögð fyrir nefndina með nægilega skýrum hætti. M sjálfur sýndi gáleysi við það stíga svo nálægt lekadallinum sem hann gerði. Þykir, með hliðsjón af starfsreynslu hans hjá A og eðlilegrar aðgátar, rétt að hann beri 1/3 tjónsins vegna eigin sakar.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er fyrir hendi að 2/3 hlutum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 25. ágúst 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.